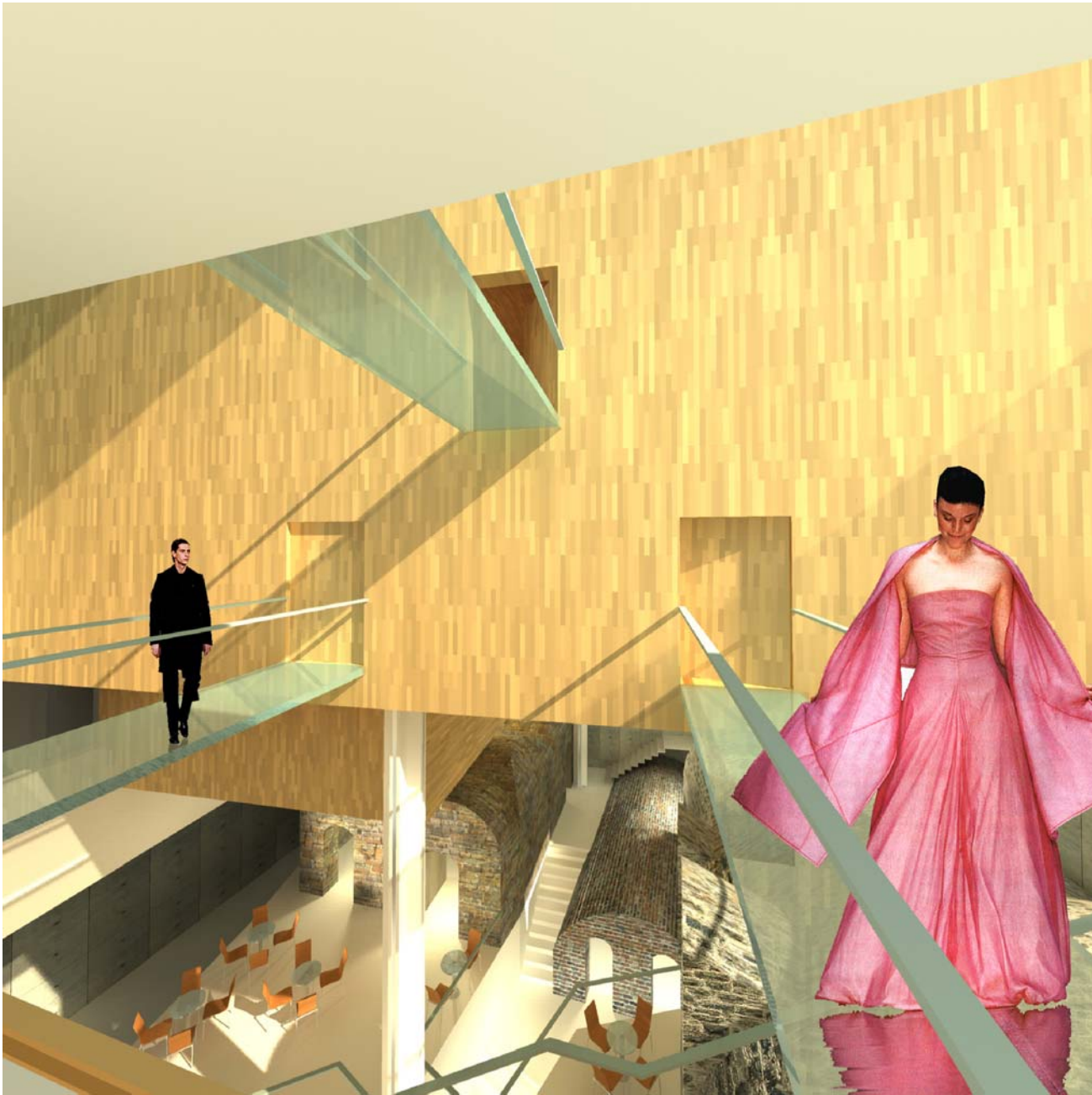
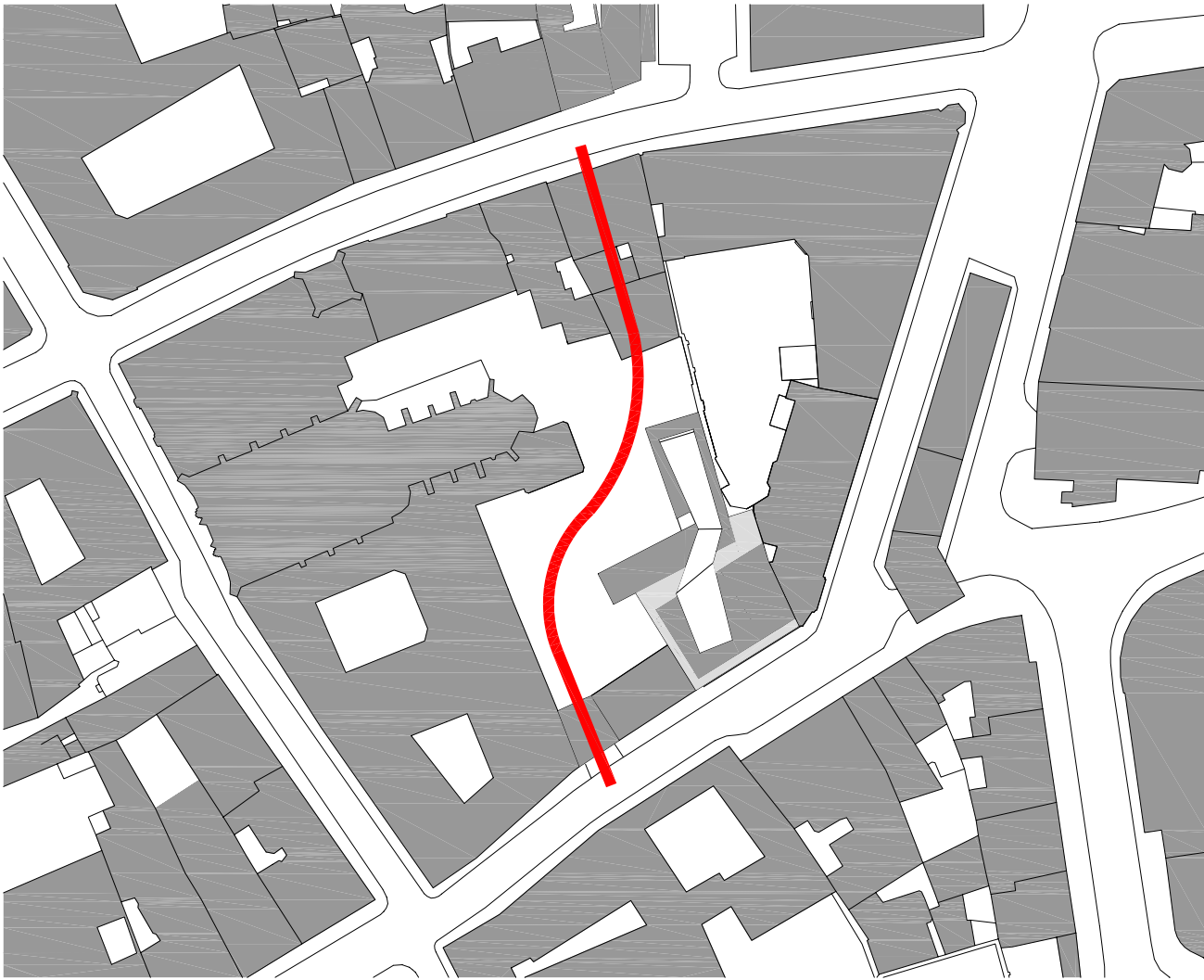

Večerní pohled z Orlí ulice.

Při vstupu do sálu se otevírá pohled na terasu divadelní vinárny.

Z analýzy urbanistických a historických skutečností řešeného prostoru jsme vyvinuli urbanisticko architektonické kritérium.

URBANIZMUS:
Návrh vychází z daného místa. Vlastní architektúra ve smyslu urbanizmu ma funkci doplňkovou. V dané lokalitě je tolik krásných věcí, které jsme se snažili prostřednictvím našeho návrhu odhalit a doplnit. V neposlední řadě však i spojit s vlastním divadelním provozem. Vytvořit dialog mezi kulturní budoucností a kulturní minulostí.

Z urbanistického i provozního hlediska je objekt rozdělen do dvou, provozně propojených objektů, rozdílné kubatury i funkce. Objekt vlastního divadelního sálu je situován podél Orlí ulice na místo stavajících městských domů, mezi objekty uliční fronty, kde je jeho kubatura urbanisticky opodstatněna. Druhý objekt tvaru písmene „L“ s funkcí obslužných prostor na povrchu s podstatně menší kubaturou je umístěn směrem do parku. Při pohledu z parku snižuje opticky výšku divadelního sálu, která zaniká v ulici mezi stavajícími objekty, avšak do parku ve srovnání s budovou kláštera by byla příliš dominantní. K tomuto řešení nás inspirovala vlastní kompozice kláštera směrem do zahrady ve spojení s vysokou kostelní stavbou. I nižší budovy kláštera vytvářejí směrem do zahrady před vysokou kostelní budovou tvar písmene „L“. Opticky budovu kostela snižují a napomáhají, tak drobnějšímu měřítku. Tento citlivý přístup stavitelů kláštera nás inspiroval do té míry, že jsme princip písmene „L“, aplikovali na objekt divadelního sálu ve spojení s nižším traktem do zahrady. Zrcadlovím otočením zahradní fasády kláštera ve tvaru písmene „L“ dochází k definování, ohraničení prostorů.V samostatném objektu vzájemně se nad divadlem. Kompozičně propojujícím divadelní halu s traktem do zahrady a zakrývajícím požární zeď sousedního oběktu při pohledu směrem ze zahrady. Jsou umístěny vyukové prostory. Do části tohoto objektu nad divadelním sálem jsou umístěny ubytovací kapacity pro návštěvy a externí pedagogy s výhledem mezi střechy historické části města..Střechy objektu do zahrady budou využívány jako ozeleněné terasy. Fasády na sousedství se zahradou reagují představenými dřevěnými lamelami.

ARCHITEKTURA:
Soudobými výrazovými prostředky reaguje a doplňuje okolí ve spojení s provozními vazbami divadelního provozu, školy, nahravacího studia, komerčních prostor. Divadelní škola, pro nás neznamená jen fungující divadelní provoz, což je samozřejmostí. Je to především kulturní stavba. Která by se měla lišit od ostatních staveb. Vážít si místa a okolí, do kterého je situována. Podporovat kulturně historické dědictví. Díle stavebně historického průzkumu jsou hlavním kulturně historickým dědictvím řešené lokality sklepní stavby z různých historických období. Návrh navrhuje nejen doporučené sklepní stavby zachovat, ale i je využívat pro potřeby školy a komerční potřeby, případně potřeby města Brna. Práce se sklepními stavbami je jedním z ústředních temátů našeho návrhu. Jedná se o napínavé spojení historie se soudobou architekturou, o odhalení vzpomínek. Propůjčují objektu divadelní školy výjimečnost a zároveň se díky stavebnímu záměru otevírá široké Brněnské veřejnosti a návštěvníkům města Brna okno do historie. Vzhledem ke skutečnosti, že jsou v prostoru částečně odhalené historické sklepní krajiny umístěny převážně komerční prostory, provozně na divadle a škole nezávislé. Není problém v případě veřejného zájmu města Brna vytvořit zde například muzeum, galerii a podobně. Jedná se o reprezentační prostory naprosto ojedinělé. Vytvářející dialog mezi starým o novým. Mezi mezi minulostí a budoucností!

Částečným odhalením sklepních staveb dochází k vytvoření takřka „scenické krajiny“. Nad kterou se vznáší vlastní divadelní sál. Sklepní struktura nás inspirovala k vytvoření drobného urbanizmu uvnitř budovy s malými „náměstími“ (terasami), úzkými „uličkami“ (přístupy k některým provozům). Částečně odhalené sklepní stavby nejsou jen zážitkem návštěvníka divadla, ale díky prosklenému parteru „okna do minulosti“ je může obdivovat i chodec z Orlí ulice. Ze které je i vstup do vinárny pro externí návštěvníky a reprezentační vstup, přes scénickou krajinu do prostoru nahravacího studia.

Hlavní vstup pro návštěvníky do foyer divadla a oddělený vstup herců a školy je přes barokní bránu z prostoru obnovené Minoritské zahrady. Zvyšují tak význam propojení mezi ulicemi Orlí a Jánskou, navrženého regulačním plánem Městské památkové rezervace. Díky vstupům provozů budovy umístěných na různých místech odpadá v tomto případě obávaný fenomén „zadní strany“. Jednotlivé provozy budovy jsou vzájemně odděleny a fungují na sobě vzájemně nezávisle.

Samotný sál vytváří dojem volně se vznašejícího tělesa nad scénickou scenerií částečně odhalené sklepní krajiny. Staticky samostatná konstrukce sálu nespříňuje pouze estetické požadavky, ale především akustické (dům v domě). V případě styku příhradové konstrukce sálu se zadní stěnou a sloupy na kterých stojí jsou konstrukce odděleny akusticky. Plný text je uveden v publikaci A4!

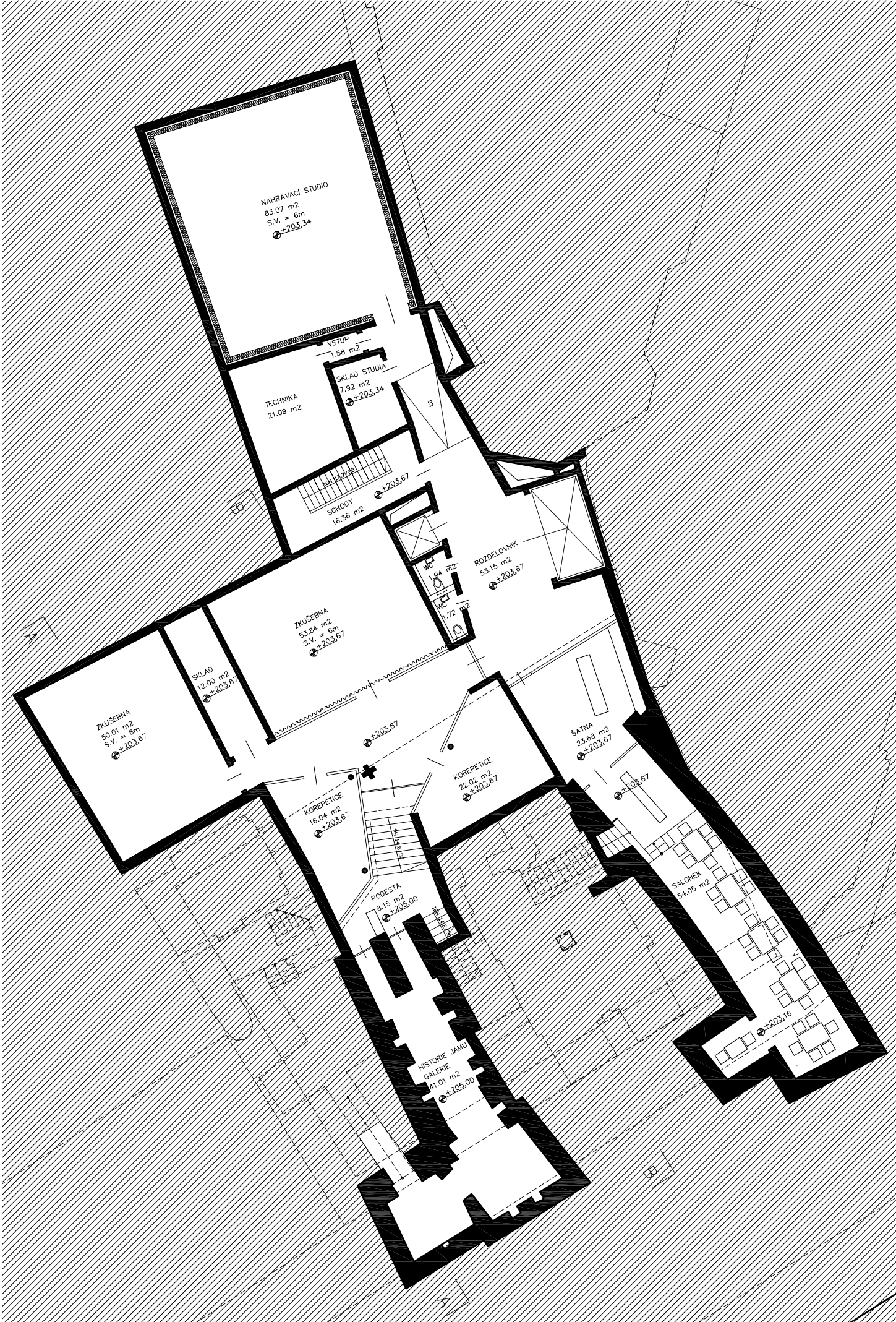

Foyer z Minoritské zahrady. Zvyšují význam propojení ulic Orlí a Jánské, navrženého RP MPR

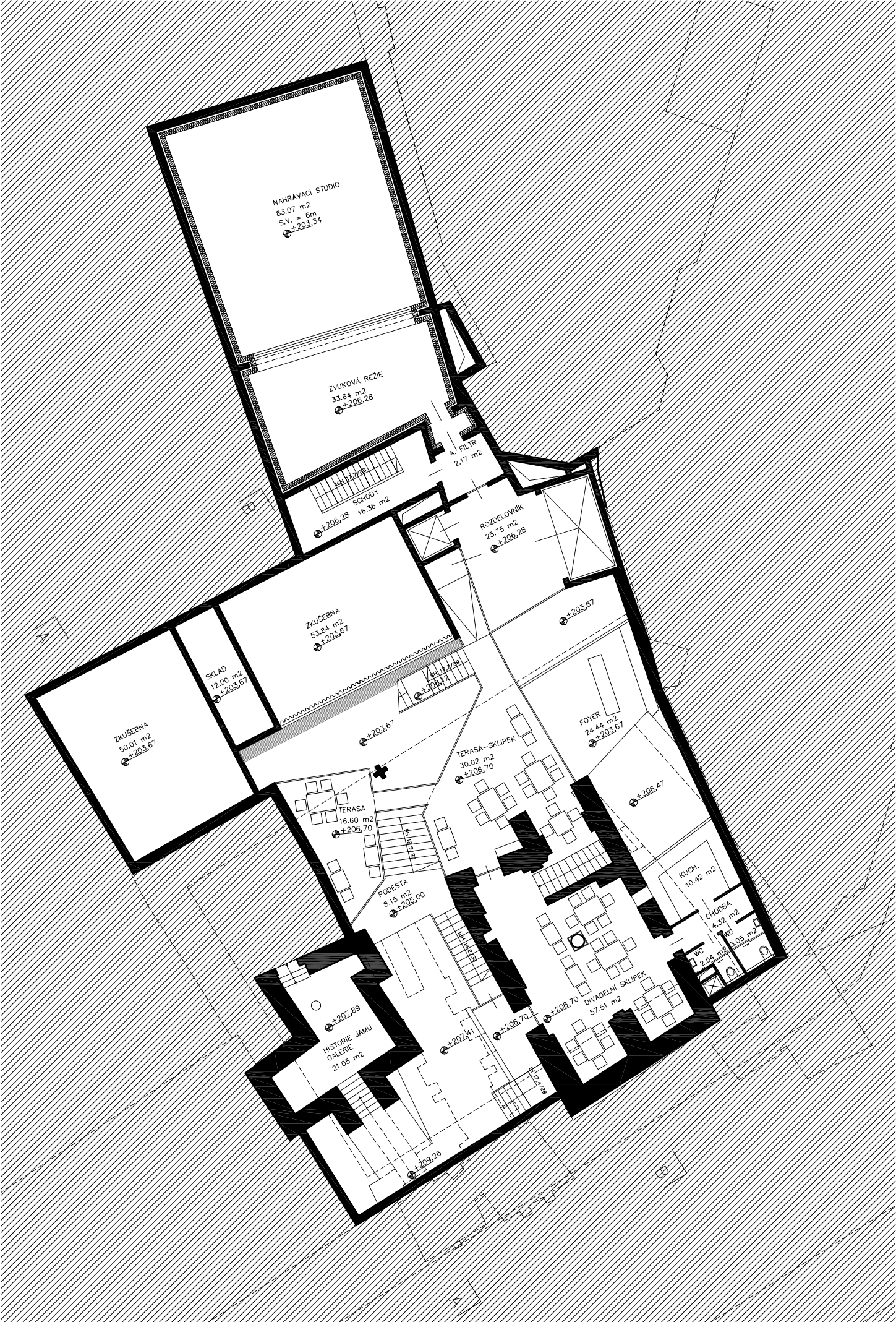

Z foyer je, přes atrium s průhledem na scénickou krajinu přístupný vlastní divadelní sál .

2. PP

1. PP

0 = Orlí ulice

